

2 ΜΑΡΤΙΟΥ 2025

† Κυριακή τῆς Τυρινῆς.

«Ἀνάμνησις τῆς ἀπὸ τοῦ παραδείσου ἐξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ.».

Ἦσυχίου μάρτυρος. Θεοδότου Κυρηναίας Κύπρου (†326),

Εὐθαλίας παρθενομάρτυρος (†252).

Νικολάου ἱερέως τοῦ Πλανᾶ (†1932).

Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν γ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

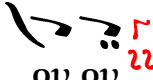
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Γα ϕ

 ^{Γα}
ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν ^{α ϕ}

 ^{α ϕ}
ευ λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι

 ^{Γα ϕ}
ου ου ^{α ϕ}

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

 ^{Γα}
ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν ευ λο

γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

 ^{Γα ϕ}
ρι ου ^{α ϕ}

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Γα ϕ

 ^{Γα} ^{Πα}
υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γα λ λι α

 σθωτα ε πι γει ει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν

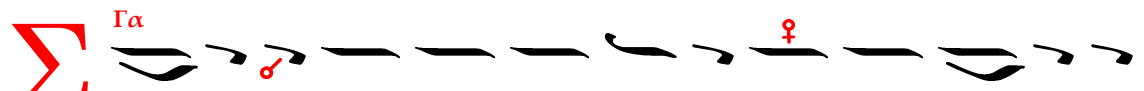

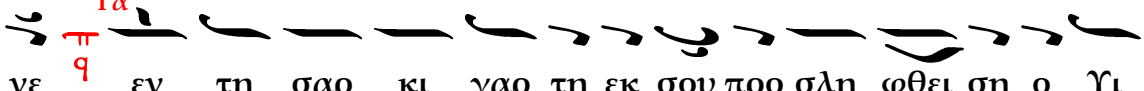
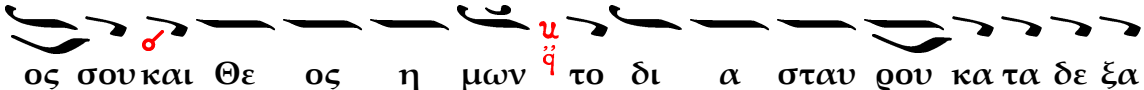
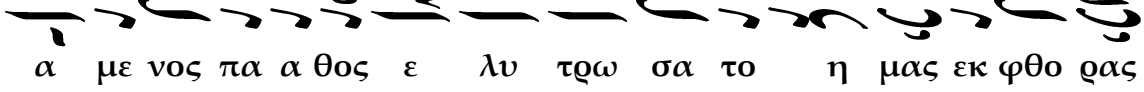
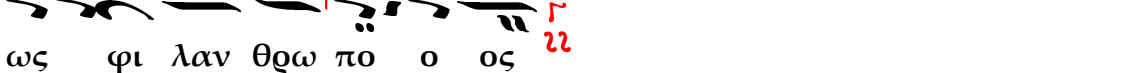
 βρα χι ο νι αυ του ^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα

 να α τω τον θα α να α τον ^{Γα} πρω το το κοσ των νε κρω ν ε

 γε νε το ^{Πα} εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η

 μας ^{Γα} και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε

 λε ε ος ^{Γα}

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σ ^{Γα} ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του

 γε ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε

 νε ^{Γα} εν τη σα ρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι

 ος σου και Θε ος η μων ^{Πα} το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα

 α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας

 ως φι λαν θρω πο ο ος ^{Γα}

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος».]

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Γα ϕ

X^{Γα} ρι στος εκ νεκρων ε γη γερ ται η α παρ χη των ^{Πα}
κε κοι μη με ε των ^{Γα} ο πρω το τοκος της κτι σε ως ^ϕ
και δη μι ουρ γος παν των των γε γο νο των ^{Πα} την ^{Γα}
κα τα φθα ρει σαν φυ σιν του γε ε νους η μων εν ε ^{Πα}
αυ τω ω α νε και νι ι σεν ^{Γα} ουκ ε τι θα να τε κυ ρι ^ϕ
ευ εις ο γαρ των ο λων Δε σπο της το κρα τος σου
κα τε ε λυ υ σε ^{Γα} ^ϕ

Δόξα.

Σ^{Γα} αρ κι του θα να του γευ σα α με νος Κυ ρι ε ^ϕ
το πι κρον του θα να του ε ξε τε μες τη ε γερ σει ει σου ^{Πα}
και τον αν θρωπον κατ αυ του ε νι σχυ σας ^{Γα} της αρ ^ϕ
χαι ασ κα τα ρας την ητ ταν α να κα λου με ε νος ^{Πα} ο υ ^{Γα}
πε ρα σπι στης της ζω ης η μων Κυ υ ρι ε δο ο
ξα σοι ^{Γα} ^ϕ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ^{Γα} ἤν ω ραι ο τη τα α της παρ θε νι ι ας σου και
το υ περ λαμ προ ον το της α γνει ει ας σου ^{Νη} ο ^{Πα} Γα
βρι ηλ κατα πλα γεις ε βο α σοι Θε ο το ο κε ^Π 9
^{Γα} ποι ον σοι εγ κω μι ο ον προ σα γα γω ε πα α ξι
ον ^Δ 22 τι δε ο νο μα σω ω σε α πο ρω ω και ε ξι
^{Γα} σταμαι ^ν 22 δι ο ως προ σε τα γην βο ω σοι χαι αι ρε
η κε χα ρι τω με νη ^Γ 22

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Γα ϕ

Τ^{Γα} ο α ναλ λοι ω το ον το της Θε ο ο τη τος και
το ε κου σι ο ον πα θος σου Κυ υ ρι ε ^{Νη} εις ε ^Π 9
αυ τον κατα πλα γεις ο ^{Πα} Α δης ε πω δυ ρε ε το ^{Γα} τρε μω
την του σω μα το ος μη φθα ρει σαν υ πο ο στα σιν ^{Νη} βλε ^Δ 22
πω τον α ο ρα α τον μυ στι κως πο λε μουν τα με ^ν 22 δι
^{Γα} ο και ους κα τε χω κραυ γα ζου σι δο ξα Χρι στε τη α
να στα α σει ει σου ^Γ 22

Δόξα.

Τ^{Γα} ο α κα τα α ληπτο ον το της σταυρω ω ω
σε ως και α νερ μη νευτο ον το της ε γε ερ σε ως ^Δ₂
Πα θε ο λο γου μεν οι πι στοι α πορ ρητον μυ υ στη ρι
ι ον ^{Γα} ^π₉ ση με ρον γαρ θα α να το ος και ο Α δης ε
σκυ υ λευ ται ^Δ₂ γε νος δε αν θρω πι ι νον α φθα ρ σι
α αν εν δε δυ ται ^ν₂ ^{Γα} δι ο και ευ χα ρι ι στω σ κραυ γα
ζο μεν δο ο ξα Χρι στε τη α να στα α σει ει
σου ^Γ₂₂

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ^{Γα} ον α κα τα ληπτο ον και α πε ρι ι γρα πτον ^Δ₂
^{Γα} τον ο μο ου σι ο ον ^{Νη} Πα τρι και Πνε ευ μα τι ^{Πα} ^Δ₂ εν τη
γα στρι σου μυ στι κως ε χω ρη σας Θε ο μη τωρ ^π₉
^{Γα} μι αν και α συ γχυ το ον της Τρι α δος ε νε ερ γει
αν ^Δ₂ εγ νω μεν τω το κω ω σου εν τω κο σμω δο ξα
ζεσθαι ^ν₂ ^{Γα} δι ο και ευ χα ρι στω σ βο ω μεν σοι ^π₉ ^π₉ και
αι ρη ^Γ₂₂ Κε χα ρι τω με νη ^π₉

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα^{u q} τθ θα να α
τθ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα^{u q} και εξ α δθ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Τ ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρου σι^{v' u} ω μα θη
τρι αι κιο να τε^{u q} ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις^{u q} ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε^{u q} ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τθ μνη μα α τος^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^{u q}

Λι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γσσαι ^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαιε τε ^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε ^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων
ελ θσ σαι προς το μνηη μα σθ Σω τερ ^{u q} εν η χσ δν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε ^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος ^{u q}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι ^{u q}

Προ σκυ νσ σ μεν Πα τε ε ρα και τον τσ σ τσ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευμα^{u q} την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζοντες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τας αι ω νας των
αι ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{u q} χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης^{v' 22} ι θυ νε προς ταυ την δε^{u q} ο εκ σς σαρκω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος^{u q}

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α^{v' 22} Α λλη λς
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος^{u q} (δισ)

Τò τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α^{v' 22} Α λλη
λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος^{u q}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. ᾠχος γ'.

Ἐκπλήττων τῇ ὀράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτήν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

ᾠχος Γα ϕ

Ἀντίφωνον Α

Τ ἦν αἰ χμα λω σι αν Σι ων συ ε ξει λου εκ
βα βυ λω ω νος κα με εκ των πα θων προς ζω ἦν
ελ κυ σον Λο γε

Ε ν τω νο τω οι σπει ρον τες δα κρου σιν εν
θε οισ θε ρι ου σι στα χυ ας εν χα ρα α ει
ζω ι ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα α γαθο δω ρι α ως

Πα τρι ι και Υι ω ω συ να στρα α πτει εν ω

τα παν τα ζη και κι νει ται

Ἀντίφωνον Β΄

Ε αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον των α

ρε των μα την κο πι ω μεν την δε ψυ χην σκε πον

τος ου δεις ημων πορθει ται αι την πο λι εν

Τ ου καρ που ου της γασ τρος τω πνευ μα τι υι ο ποι

η τως σοι τω Χρι στω ως Πα τρι οι Α γι οι παν το τε

ει σι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι εν θε ω ρει ται πα σα

α γι ο ο της σο φι α ου σι οι πα σαν γαρ

κτι ι ι σιν αυ τω λα τρευ σω μεν Θε ος γαρ ως Πα

τρι τε και λο γω

Ἀντίφωνον Γ'

Ο ι φο βου μενοι τον Κυ ρι ον μα κα ρι οι τρι
βους βα δι ουν ται των εν το λων φα γονται ζω η
ραν γαρ πα γκα ρ πι αν

Κ υκ λω της τρα πε ζης σου ευ φρα νθη τι κα θο ρων
σου ποι με να αρ χα τα εκ γο να φε ρον τα
κλα δου σα γα θο ερ γι ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι
ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι ο πας πλου τος της δο ξης
εξ ου χα ρις και ζω η πα ση τη κτι ι σει
Πα τρι γαρ α νυ μνεται και τω Λο γω

Τὸ Προκείμενον.

Ε ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι
ος ε βα σι λευ σε και γαρ κα τω ρ θω σε την οι κου
με νην η τις ου σα λευ θη σε ται

Στίχος α'. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πάσα ἡ γῆ.

Εἰπατε ἐν τοῖς ἐθνεσιν ὅτι Κυρι-
ος ἐβασίλευσε ^υ και γαρ κατωρθωσεν οἰκου-
μενην ^χ η τισουσα λευθησεται ^ρ

Στίχος β'. Αναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Εἰπατε ἐν τοῖς ἐθνεσιν ὅτι Κυρι-
ος ἐβασίλευσε ^υ και γαρ κατωρθωσεν οἰκου-
μενην ^χ η τισουσα λευθησεται ^ρ ^ρ ^ρ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ

Παῖσα πνοηαινεσάτωτον Κυριον ^ε

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. ^Δ

Παῖσα πνοηαινεσάτωτον Κυριον ^ε

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. ^Δ

Α ι νε σα α τω πνο η η η ζ' πα σα τον
 Κυ ρι χ ο ο ον Δ

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Γ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιστ' 9-20).

Ἄναστας ὁ Ἰησοῦς πρῶτῃ σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρία τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι, ἀκχεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερῶθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρὸν. Κἀκχεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὑστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκα ἐφανερῶθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύουσι ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· ὄφεις ἀροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἐξεληθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ,

προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ
 δοξάζομεν * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ
 οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ
 προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν * ἰδοὺ γὰρ
 ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς
 εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. *
 Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μου ελε η σον με ο Θε ος κα
 τα το με γα ελε ος σθ και κα τα το πλη θος
 των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
 ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
 με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
 η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
 τος

Σοι μονω η η μαρτον και το πο νη ρον ε
 νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
 ω θης εν τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

Ιδὲ γάρ ἐν ἀνομίαις νεληφθὴν καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μητὴρ μου

Ιδὲ γάρ ἀληθινῆ γὰ ἀπήσαστά ἀδελὰ καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας ἔδηλωσας

μοι

Εἰς τὸν ἄσπασμόν τοῦ ἀρχιερέως.

Χ

Ιδὲ ὄσος γὰρ ἀληθινῆ γὰ ἀπήσαστά ἀδελὰ καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας ἔδηλωσας ἀσμοιοιοιοι

Ὁ ἀχορός.

Εἰς πολλὰ ἔετη δεσποοτά

Χ

Ραντι εἰς με ὑσώπω καὶ καθάρισθησώμαι πλυνεῖς με καὶ ὑπερχίονα λευκανθήσομαι

Aκου τι εις μοι αγαλλιαισιν και ευφρο
συνην αγαλλιαισονται οστε ατεταπεινωμε
να

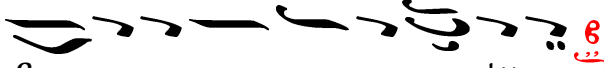
Aποσρεψον το προσωπον σαποτων α
μαρτιων μου και πασαστας ανομια μου εξαλει
ψον

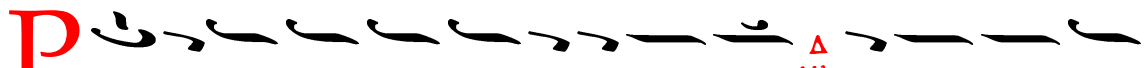

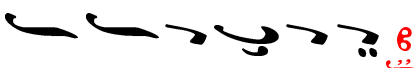
Kαρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος και πνευμα ευθεσ εγ και νισον εν τοις εγκαιτοις
μου

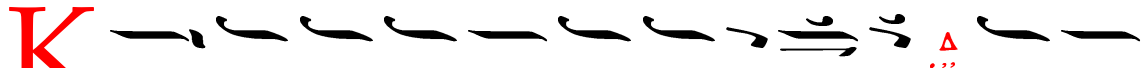
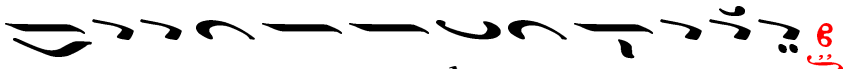
Mη απορριψης με απο τω προσωπο σου και
το Πνευμα σου το αγιον μη αντανελης απε
μου

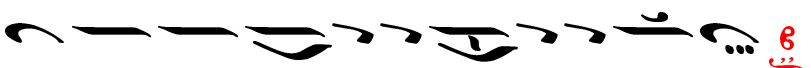
Aποδος μοι την αγαλλιαισιν του σωτη
ριου σου και πνευμα τη γεμονικωστηριξον
με

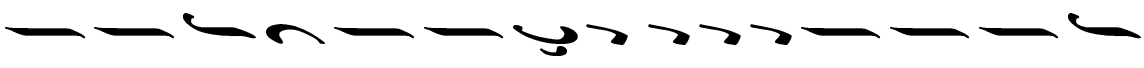

Διδαξω ανους τας οδους σου και ασε

βεις ε πι σε ε πι στρεψι

Pυσαι με εξ αι μα των ο Θε ος
σω τη ρι ι ας μ α γα λ λι α σε ται η γλω σσα μ την
δι και ο συ νη σθ

Kυ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις
στο μα μ α να γ γε λει την αι νε σιν σθ

Oτι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Hυ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Aγα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α
σθ την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε
ρσ σα λημ

Tο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Το τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον
σσ μο οσ χς και ε λε η σον με ο Θε ος

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν.

Ἦχος Νη ς

Δο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω και Α
γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Της με τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ
υ λας ζω ο ο δο ο ο ο τα ορ θρι ζει γαρ

το ο ο πνευ μα α μη προς να ο ον τον α γι ι
ο ο ο ον σ να ον φε ρων τσ σω ματος ο

ο ο λο ον ε σπι λω ω με ε ε ε νον αλλ ως

οι κτισμων κα α α θα α α α ρον ε ε ευ

σπλα αγ χνω σ ε ε λε ε ε ε ει

Και νυ υν και α α ει και εις τς αι ω νας

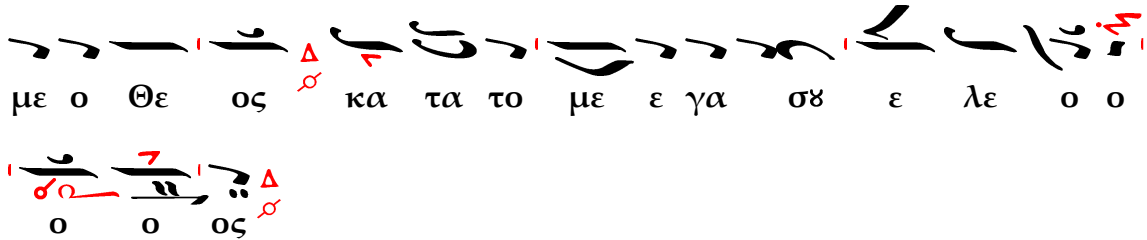
των αι αι ω ω ω νω ων α α μην

Της σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι

τρι ι βς Θε ο ο το ο ο ο κε αισ χραι αισ
 γαρ κα τε ε ερ ου πω ω σα την ψυ υ χη η ην
 α μα αρ τι ι ι ι αισ ως ρα θυ μως τον βι
 ον μθ ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας
 ταις σαις πρε σβει αις ου υ υ σαι αι αι με
 πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι ας

Ἦχος Πα

Πα
 Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με γα
 ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτιρ μων σθ
 ε ξα λειψον το α νο ο μη μα α α α μθ
 Τα πλη η η η θη των πε πρα αγ με νω ων μοι
 δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα α α λα ας
 τρε ε ε ε ε μω ω την φο βε ραν η με ρα α
 αντης κρι ι σε ε ε ε ως αλ λα θαρ ρων εις το
 ε λε ος της ευ σπλα γχνι α ας σθ ως ο
 Δα α α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι ε λε η σον

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Τριωδίου.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ, εἰς μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμῶν θάλασσαν, Ἰσραηλίτη λαῶ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει· αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τὴν γῆν κατακρίνας τῷ παραβάντι, ἰδρωτὸς φέρειν καρπὸν τὰς ἀκάνθας, ἀκανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρός, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τὴν κατάραν ἔλυσεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νικητὴς τροπαιοῦχος κατὰ θανάτου, ὁ θάνατον δεδουκῶς ἀνεδείχθη· παθητὴν σάρκα γὰρ ἐμψυχωμένην λαβών, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ συμπλακείς τῷ τυράννῳ, πάντας συνανέστησεν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀληθῆ Θεοτόκον πάντα τὰ ἔθνη, δοξάζει σε τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν· ὑποδὺς μήτραν γὰρ ἡγιασμένην τὴν σὴν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιώθη, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ γεγέννηται.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου.

Ποίημα Χριστοφόρου τοῦ Πρωτασηκριτοῦ.

ᾠδὴ πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεῦρο ψυχὴ μου ἀθλία, κλαῦσον τὰ σοί, πεπραγμένα σήμερον, μνημονεύουσα τῆς πρίν, ἐν Ἐδὲμ γυμνώσεως, δι' ἧς ἐξεβλήθης τῆς τρυφῆς, καὶ τῆς ἀλήκτου χαρᾶς.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Διὰ χρηστότητος πλοῦτον, σὺ φυτουργεῖς, Πλαστουργὲ καὶ Κύριε,

Παραδείσου τὴν τρυφήν, ἐν Ἐδέμ κελεύων με τρυφᾶν, τῶν
ὠραίων καὶ τερπνῶν, καὶ μὴ ρεόντων καρπῶν.

Δόξα.

Οἶμοι ψυχὴ μου ἀθλία! τῶν ἐν Ἐδέμ, ἀπολαύειν εἴληφας,
ἐξουσίαν ἐκ Θεοῦ, μὴ φαγεῖν δὲ γνώσεως καρπὸν, προσετάγης·
ἵνα τί, παρέβης νόμον Θεοῦ;

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θεοκυῆτορ Παρθένε, ὡς τοῦ Ἀδάμ, κατὰ γένος θύγατερ, κατὰ
χάριν δὲ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ γεννήτρια ἐμέ, τὸν ἐξόριστον Ἐδέμ,
νῦν ἀνακάλεσαι.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος γ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα,
τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ ὕψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ
στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Διὰ Σταυροῦ σου ἡσχύνθη ὁ ἀσεβής· εἰργάσατο βόθρον γάρ, ὃν
ὀρύξας εἰσπέπτωκε· ταπεινῶν ὑψώθη δέ, Χριστὲ τὸ κέρασ ἐν τῇ
σῇ ἀναστάσει.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν, ὡς ὕδωρ ἐκάλυψε τὰς
θαλάσσας Φιλάνθρωπε· ἀναστὰς ἐκ τάφου γάρ, τὸ τῆς Τριάδος
ἀπεκάλυψας φέγγος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ σοῦ, ἡ πόλις ἢ ἔμφυχος, τοῦ ἀεὶ
βασιλεύοντος· διὰ σοῦ γάρ Δέσποινα, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς
συνανεστράφη.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος πλ. β'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅφεις ὁ δόλιος ποτέ, τὴν τιμὴν μου φθονήσας, ἐπιθύρισε δόλον,
τῆς Εὐας ἐν τοῖς ὠσίν· ἐξ ἧς ἐγώ, πλανηθεὶς ἐξωρίσθην, οἶμοι!
τοῦ χοροῦ τῆς ζωῆς.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν χειρα τείνας προπετῶς, ἐγευσάμην τοῦ ξύλου, τοῦ τῆς
γνώσεως, οὐπερ προσέταξέ μοι Θεός, μηδὲ ὡς μεταλαβεῖν, καὶ
τῆς θείας, δόξης ἀπερρίφθην πικρῶς.

Δόξα.

Οἶμοι ἀθλία μου ψυχὴ! πῶς οὐκ ἔγνωσ τὸν δόλον; πῶς οὐκ ἤσθου
τῆς πλάνης, καὶ τοῦ φθόνου τοῦ ἐχθροῦ; ἀλλ' ἐσκοτίσθης, τὸν

νοῦν, καὶ παρέβης, ἐντολὴν τοῦ Κτίστου σου;

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐλπίς καὶ σκέπη μου σεμνή, ἢ τὴν γύμνωσιν πάλαι, περιστείλασα μόνη, τὴν τοῦ πεσόντος Ἀδάμ, τῷ τοκετῷ σου Ἄγνή, ἀφθαρσίαν αὐθίς με ἀμφίασον.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἵτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἐξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίρμον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· σήμερον Ἀδάμ χορεύει, καὶ χαίρει Εὐα, ἅμα δέ, καὶ οἱ Προφῆται σὺν Πατριάρχαις, ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως, * τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνεῖτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια ἄσματα, τῷ πάντων Κτίστη καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν· ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ ἄδου σήμερον, ὡς ζωοδότης συνανεγκύσας, πρὸς οὐρανοὺς συνανυψοῖ, καὶ καταρράσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καὶ πύλας τοῦ ἄδου διαθλάττει, * τῷ θείῳ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐξεβλήθη ὁ Ἀδάμ, τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, διὰ βρώσεως πικρᾶς, ἐν ἀκρασίᾳ ἐντολὴν, μὴ φυλάξας τὴν τοῦ Δεσπότη, καὶ κατεκρίθη, ἐργάζεσθαι τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη αὐτός, ἰδρῶτι δὲ πολλῷ, ἐσθίειν ἄρτον αὐτοῦ. Διὸ ἡμεῖς ποθήσωμεν ἐγκράτειαν, ἵνα μὴ ἔξω θρηγήσωμεν, τοῦ Παραδείσου, ὡσπερ ἐκεῖνος, ἀλλ' εἰς αὐτὸν ἐλευσώμεθα.

Ἔτερον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Νῦν ὁ καιρὸς τῶν ἀρετῶν ἐπεφάνη, καὶ ἐπὶ θύραις ὁ Κριτής, μὴ στυγνάσωμεν· ἀλλὰ δεῦτε νηστεύοντες προσάξωμεν, δάκρυα κατάνυξιν καὶ ἐλεημοσύνην, κράζοντες· Ἠμάρτομεν, ὑπὲρ φάμμον θαλάσσης. Ἀλλ' ἄνες πᾶσι πάντων Λυτρωτά, ἵνα καὶ σχῶμεν τὸν ἀφθαρτον στέφανον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους

σώζεις αεί, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. Αὐτόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Τῆς σοφίας ὁδηγέ, φρονήσεως χορηγέ, τῶν ἀφρόνων παιδευτά, καὶ πτωχῶν ὑπερασπιστά, στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου Δέσποτα. Σὺ δίδου μοι λόγον, ὁ τοῦ Πατρὸς Λόγος· ἴδου γὰρ τὰ χεῖλη μου, οὐ μὴ κωλύσω ἐν τῷ κράζειν σοι· *Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Ὁ Οἶκος.

Ἐκάθισεν Ἀδάμ τότε, καὶ ἔκλαυσεν ἀπέναντι τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου, χερσὶ τύπτων τὰς ὄψεις, καὶ ἔλεγεν· *Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Ἴδὼν Ἀδάμ τὸν Ἄγγελον, ὠθήσαντα, καὶ κλείσαντα τὴν τοῦ θεοῦ κήπου θύραν, ἀνεστέναξε μέγα, καὶ ἔλεγεν· * Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Συνάλγησον Παράδεισε, τῷ κτήτορι πτωχεύσαντι, καὶ τῷ ἦχῳ σου τῶν φύλλων, ἰκέτευσον τὸν Πλάστην, μὴ κλείση σε. * Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Παράδεισε πανάρετε, πανάγιε, πανόλβιε, ὁ δι' Ἀδάμ πεφυτευμένος, καὶ διὰ τὴν Εὐάν κεκλεισμένος, ἰκέτευσον Θεὸν διὰ τὸν παραπεσόντα. * Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Συναξάριον.

Τῇ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἡσυχίου τοῦ Συγκλητικοῦ.

Στίχ. Ποταμὸν Ἡσύχιος ὑδάτων ἔδου,

Ὅπως ποταμὸν τοῦ πυρὸς διεκφύγη.

Δευτερίῃ προσέβη Ἡσύχιος ἐν πόλου ὄρμοις.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, πρῶτος τοῦ παλατίου τυγχάνων, καὶ τῆς Συγκλήτου Βουλῆς. Προστάξαντος δὲ τοῦ Μαξιμιανοῦ, τοὺς ἐν στρατεία Χριστιανούς, λύσαντας τὰς ζώνας, ἰδιωτεύειν· καὶ πολλῶν τὸν ἀκλεᾶ μᾶλλον ἐλομένων βίον, ἢ τὴν ἐν ἀπωλείᾳ τιμὴν, εἷς ἦν ἐξ αὐτῶν καὶ ὁ Ἅγιος Ἡσύχιος. Τοῦτο μαθὼν ὁ Βασιλεὺς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀποδυθῆναι τὰ ἱμάτια, ἃ περιεβέβλητο, ὄντα πολυτελῆ, ἐνδυθῆναι δὲ κολόβιον ἐξ ἐρίου (μάλλινον χιτωνίσκον χωρὶς μανίκια, καμιζόλαν), καὶ μετὰ τῶν γυναικῶν συνδιάγειν.

Τούτου γενομένου, προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς, εἰ οὐκ αἰσχύνεται, ἐπυνθάνετο, ἐκ τῆς τῶν Μαγίστρων τιμῆς εἰς τὴν ἄτιμον ταύτην κατενεχθεὶς ἀγωγὴν· μηδὲ γὰρ δύνασθαι τοὺς Χριστιανούς ἐπὶ ταῖς πρότερον μεγίσταις οὕτω τιμαῖς καὶ ἀρχαῖς καταστήσαι αὐτόν. Τοῦ δέ, τὴν παροῦσαν τιμὴν πρόσκαιρον εἶναι εἰπόντος, τὴν δὲ τοῦ Χριστοῦ αἰωνίαν καὶ ἀπέραντον,

λίθον μυλικόν δεθῆναι τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ ὁ Βασιλεὺς προσέταξε, καὶ μέσον τοῦ ποταμοῦ, τοῦ λεγομένου Ὀρόντου, ῥιφῆναι, ἐν ᾧ τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου, Ἐπισκόπου Κυρηνείας τῆς Κύπρου.

Στίχ. Ἀθλῶν πέπλησαι, Θεόδοτε, στιγμάτων,
Εἰ καὶ μετ' εἰρήνης σε Χριστὸς λαμβάνει.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Λικινίου Βασιλέως, καὶ Σαβίνου Ἡγεμόνος τῆς Κύπρου. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν τῷ Ἡγεμόνι παραστάς, τύπτεται βουνεύροις· εἶτα κρεμάται, καὶ τὰς σάρκας ξέεται, καὶ ἐπὶ πυρωθέντος σιδηροῦ κραββάτου ἀπλοῦται, καὶ παραδόξως τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι ἀλώβητος τηρηθεὶς, ἤλοις ἐνεπάρη τοὺς πόδας, καὶ τρέχειν ἠναγκάζεται. Βληθεὶς δὲ ἐν τῇ φυλακῇ, παυσάμενου τοῦ διωγμοῦ δόγματι Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου Βασιλέως, ἀπελύθη τῆς φρουρᾶς κατὰ τὴν ἐννεακαιδεκάτην τοῦ Ἰανουαρίου. Ἔτους δὲ διαγενομένου δευτέρου, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, δευτέραν ἄγοντος Μαρτίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοΐντου τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ἐπωνυμίαν ἔσχες ἐκ τῶν πραγμάτων
Τὰ θαυμάσια, ᾧ Κόϊντε παμμάκαρ.

Οὗτος γεγέννηται μὲν ἐν Φρυγίᾳ, καὶ παιδεύεται τὴν εὐσέβειαν. Καταλαβὼν δὲ τὴν Νεολίδα (**Ἄλλως Αἰολίδα**) Κώμην, ἔλεον τοῖς δεομένοις παρεῖχε. Κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς Αὐρηλιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ὁ Ἡγεμὼν Ροῦφος, παραινῶν αὐτὸν θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἐπεὶ, ληφθεὶς δαίμονι, εὐξαμένου τοῦ Ἁγίου, ἰάθη, ἀφῆκεν αὐτόν, δώροις τὴν εὐεργεσίαν ἀμειψάμενος. Αὐθις δὲ κατασχόντες οἱ ἐν τῷ ναῷ τῶν εἰδώλων, ἐπεὶ, σεισμοῦ γενομένου, ὃ τε ναὸς καὶ τὰ ἐν αὐτῷ κατέπεσον ξόανα, ἐκφυγόντες, κατέλιπον τὸν Ἅγιον. Μετὰ οὖν τὸν σεισμόν, τεσσαράκοντα διαγενομένων ἡμερῶν, καταλαβὼν ὁ Ἄρχων Κλεάρχης τὸν τόπον, δεισιδαιμονῶν, καὶ περὶ τὴν θρησκείαν τῶν εἰδώλων ἐπτοημένος, κατεαγῆναι τὰ σκέλη τοῦ Ἁγίου προσέταξεν. Ἄ παραυτίκα τῇ δυνάμει Χριστοῦ ἄρτια καὶ ὑγιῆ κατέστησαν. Δεκάτου δὲ διαγενομένου χρόνου, μετὰ τὴν τῶν σκελῶν αὐτοῦ συντριβήν, ἐν ᾧ περιήει, πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενος, καὶ πτωχοῖς ἐπαρκῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Νέστορος ἐπισκόπου καὶ Τριβιμίου διακόνου.

Στίχ. Ὁ τράχηλον Νέστορος πλήξας τῷ ξίφει,
Πληγὴν ὁμοίαν ἐντρίβει Τριβιμίῳ.

Οὗτοι χώρας μὲν ὑπῆρχον τῶν Κυρηναιῶν (**Ἄλλως Κυβερῶναιων**), πόλεως δὲ Πέργης. Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας Δεκίου τοῦ δυσσεβοῦς, παρὰ τῶν Εἰδωλολατρῶν παραδοθέντες τῷ τῆς χώρας Ἄρχοντι, τὸν Χριστὸν κηρύττοντες, γυμνωθέντες, ἐτύφθησαν βουνεύροις ξηροῖς. Εἶτα κρεμασθέντες, ἐξέστησαν ἄχρι καὶ τῶν σπλάγχων αὐτῶν. Ἐπεὶ δὲ τὴν γνώμην ἀμετάθετον εἶχον, μαχαίρᾳ τέμνονται τὰς κεφαλὰς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τρωαδίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, μαρτυρησάντων ἐν Νεοκαισαρείᾳ ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως.

Στίχ. Μὴ μέλε, Τρωάδιε, θνήσκειν ἐκ ξίφους,
Μὴ μέλλε· καὶ μέλλησιν οὐχ ἔξει στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Παρθένος Εὐθαλία ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Υἱὸν φιλοῦσα Μητροπαρθένου Κόρης,
Τομὴν ὑπέστη καλλιπάρθενος Κόρη.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐν Λεοντίνοις τῆς Σικελίας, μητέρα ἔχουσα Ἑλληνίδα αἰμορροοῦσαν, ἣτις καὶ ἰάθη παρὰ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀλφειοῦ, Φιλαδέλφου καὶ Κυπρίνου. Πιστεύασα οὖν, ἐβαπτίσθη μετὰ Εὐθαλίας τῆς θυγατρὸς αὐτῆς· ἔχουσα δὲ υἱόν, ὀνόματι Τερμιλιανόν, συνεσχέθη ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὸ ἀποπνιγῆναι, διὰ τὸ πιστεῦσαι εἰς τὸν Χριστόν· ἀλλ' ὑπὸ τῆς παιδίσκης ἐκσπασθεῖσα τῶν χειρῶν αὐτοῦ διέφυγεν. Τῆς δὲ ἀδελφῆς Εὐθαλίας πολλὰ τὸν ἀλάστορα ἐκείνον ὀνειδισάσης περὶ τῆς μητρὸς, ἐκείνος φησί· Μὴ καὶ σὺ Χριστιανὴ εἶ; Καὶ ἡ Ἁγία· Ναί, φησίν, καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ προθύμως ἀποθανοῦμαι. Ὁ δὲ βέβηλος, γυμνώσας αὐτὴν ἐμάστιξε σφοδρῶς, καὶ παρέδωκεν αὐτὴν ἐνὶ τῶν οἰκετῶν, ἐφ' ᾧ καθυβρισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. Ἄλλ' ἡ μὲν προσευξαμένη ἐτύφλωσε τὸν οἰκέτην· ὁ δὲ ἰδὼν τὸ γεγονός, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Ἀνδρόνικος καὶ Ἀθανασία ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἀθανασία συνθανόντα τῇ πάνυ,
Πεπείσμεθα ζῆν Ἀνδρόνικον τὸν πάνυ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωακεῖμ Βατοπαιδίου, τοῦ Ἰθακησίου καὶ ἐπονομαζομένου «Παπουλάκη». (†1868)

Στίχ. Ὁ Ἰωακεῖμ γόνος Βατοπαιδίου,
Σύνοικός ἐστι χοροῦ πάντων Ἁγίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ὁσίου ἱερέως Νικολάου Πλανᾶ, τοῦ ἐκ τῆς νήσου Νάξου. (†1932)

Στίχ. Κοιμηθεὶς ὑψοῦται ἀπλανῆς ἐν τῷ πόλῳ,
ἱερεὺς Πλανᾶς ὁ Νικόλαος, λάμπας.

Ἱερεὺς ἄριστος, συλλειτουργὸς Ἀγγέλων,
Γέγονε Νικόλαος, πιστῶν εὐχέτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τσάντ, ἐπισκόπου Λίτςφιλντ τῆς Ἀγγλίας.

Στίχ. Τὰ πάντα γενόμενος ὁ Τσάντ τοῖς πᾶσι,
Χριστὸν ἐξετύπωσε ἐν παντὶ βίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου, ἐπισκόπου Τβέρ.

Στίχ. Τβέρ Ἀρσένιος ἐπίσκοπος θεόνους,
ὑπὲρ εὐσεβῶν χεῖρας αἴρει Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Σάββα καὶ Βαρσανουφίου τῶν ἐν Τβέρ ἀσκησάντων.

Στίχ. Σάββας, Βαρσανούφιος, ἀδελφοὶ ὄντες,
Μιμηταὶ ὠφθησαν Πατρὸς οὐρανίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Σαββατίου καὶ Εὐφροσύνου τῶν ἐν Τβέρῳ ἀσκησάντων.

Στίχ. Ἄλυσιν Σαββάτιος σώματι φέρων,
Εὐφροσύνου γέγονε σοφὸς ἀλείπτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀμβροσίου τοῦ Ὁμολογητοῦ, Καθολικοῦ τῆς Γεωργίας, ἐν εἰρκτῇ τελειωθέντος ἐν ἔτει ,αθϞϛ' (1927).

Στίχ. Σῶμα δούς Ἀμβρόσιος γῆ Γεωργίας,
Ψυχὴν παραδέδωκε τῷ Κριτῇ πάντων.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τετάρτη Κυριακῇ τοῦ Τριωδίου, ἧτοι Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου, ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀπὸ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐξορίας τοῦ Πρωτοπλάστου Ἀδάμ.

Στίχ. Κόσμος γενάρχαις πικρὰ συνθρηνησάτω.
Βρώσει γλυκεία, συμπεσῶν πεπτωκόσι.

Τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνία, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου ἡμᾶς καταξίωσον, καὶ ἐλέησον, ὡς μόνος φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῶν Κυριακῶν Τελώνου-Φαρισαίου καὶ Τυρινῆς
(ἐὰν ἀπεδόθη ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς)
καὶ τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς.

Ἦχος Δι. Ϟ.

ὠδὴ ἀ'

Ως ἐν ἡ πει ρω πε ζευ σας ο Ι σρα ηλ εν
α βυσ σω ι χνε σι τον δι ωκ την Φα ρα ω κα θο
ρων πον του με νον Θε ω ε πι νι κι ον ω δην ε
βο α α σω ω με εν

ὠδὴ γ'

Ουκ ε στιν Α γι ος ως συ Κυ ρι ε ο Θε
ος μου ο υ ψω σας το κε ρας των πι στων σου α γα θε

και στερεωσας ημας εν τη πετρα της ομο
λογιασος

ὠδὴ δ'

Χριστος μου δυναμις Θεος και Κυριος ηση
πτη Εκκλησια θεοπροπως μελπεια νακρα
ζουσα εκ διανοιασ καθαρων εν Κυ
ριω εορταζουσα

ὠδὴ ε'

Τωθειωφεγγεισου αγαθων ορθρι
ζωντων σοι ψυχασ ποθωκα τα αυγασον δεομαι σε
ειδεναι Λογε Θεου τον οντως Θεον εκζοφου
των πταισμων ανακαλουμενον

ὠδὴ ς'

Τουβιουτην θαλασσαν υψου μενην καθο
ρωντων πειρασμων τω κλυδωνι τω ευδιωλι
μενι σου προσδραμων βοωσοι αναγαγε εκ φθο
ρας την ζωην μου πολυελεεε

ὠδὴ ζ'

Δροσοβλον μεντην καμινον ειρ γασα το Αγ
γελοστοις ο σι οισπαι σιτους Χαλ δαιους δε κα τα φλεγον
προ σταγμα Θε ου τον τυραννον ε πεισε βο αν ευ
λο γη τος ει ο Θε ος ο των πα τε ρων η μω ων

ὠδὴ η'

Στιχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, **Δ**

ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες **Δ**
αυ τον εις τας αι ω νας **Δ**

Εκ φλο γος τοις ο σι ι ι οισ δρο σο ον ε πη γα
σας και δι και ου θυ σι ι ι αν υ δα α τι εφ
λε ξας α παν τα γαρ δρας Χρι στε μο νω τω βου λε σθαι
σε υ πε ρυ ψου μεν εις παν τας τους αι ω ω να α
α α

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Στιχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον **Δ** καὶ ἠγαλλίασε τὸ
πνεῦμά μου **Δ**
ε πι τω Θε ω τω ω Σω τη ρι μθ **ε**

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και
 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α
 δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κσ σαν την
 ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο
 με εν

Στιχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ
 ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
 μα κα ρι σι με πα σαι αι Αι
 γε νε αι

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και
 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α
 δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κσ σαν την
 ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο
 με εν

Στιχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα
 Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ
 εις γε νε αν και γε νε
 αν τοις φο βσ με νοις Αυτον

Tην τιμιωτε εραν των Χερσβιμ και
 ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την α
 διαφθοοορως Θεον Λογον τεκσαν την
 οοντως Θεοτοκον σεμεγαλυνοο
 με εν

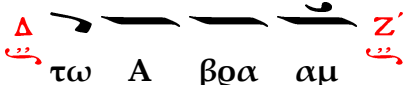
Στιχ. δ'. Εποίησε κράτος εν βραχίονι Αυτου, διεσκόρπισεν
 υπερηφάνους
 διανοιακας αυτων

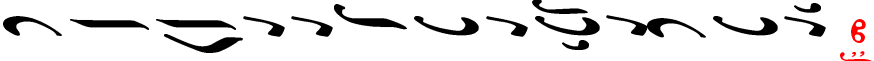

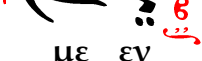
Tην τιμιωτε εραν των Χερσβιμ και
 ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την α
 διαφθοοορως Θεον Λογον τεκσαν την
 οοντως Θεοτοκον σεμεγαλυνοο
 με εν

Στιχ. ε'. Καθείλε δυνάστας από θρόνων και ύψωσε ταπεινούς
 πεινώντας ενέπλησεν αγαθών
 και πλτντας εξαπε
 στειλε κενος

Tην τιμιωτε εραν των Χερσβιμ και

 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α

 δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κς σαν την

 ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

 με εν

Στιχ. 5'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους,
 καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν,

 τω Α βρα αμ

 και τω σπερ μα τι αυ τς ε ως αι ω νος
T
 ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρς βιμ και

 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α

 δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κς σαν την

 ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

 με εν

ὥδῃ θ'

Θ
 ε ον αν θρω ω ποις ι δειν α δυ να τον

 ον ου τολ μα Αγ γε λων α τε νι σαι τα τα γμα τα δι

 α σου δε πα να γνε ω ρα θη βρο τοις Λο γος σε

σαρκω με νος ον με γα λυ νον τες συν ταις ου ρα

νι αις στρατι αις σε μα κα ρι ζο ο ο με ε

εν

Η ε ον αν θρω ω ω ποι οις ι δει ει εν

α α δυ να α το ον ον ου τολ μα α αγ γε ε ε

λων α τε νι σαι τα τα γμα τα α δι α σου

δε ε πα α α να γνε ω ω ω ρα α α θη βρο ο

τοις Λο γο ος σε σα αρ κω με ε ε ε ε νος

ο ο ον με γα α α λυ νο ον τες συν ταις ου ου

ου ρα νι ι ι ι ι αις στρατι αις σε μα

κα α ρι ι ζο με ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος η μων (δίς)

Α γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἑξαποστειλάριον Γ'.

Ἦχος Βου-θ

Ο τι Χρι στο ος ε γη η γερ ται μη τις
δι α α πι στει ει τω ε φα νη τη η Μα
ρι ι α γαρ ε πει τα κα α θω ρα α θη τοις
εις α γρον α α πι ς ς σι μυ σταις δε πα α
λιν ω ω φθη α να κει με ε νοις ε εν δε κα
ους βα πτι ζει ει ν εκ πε εμ ψας εις ς ρα νϑ ς ς
ς ςς ο θεν κα τα βε βη κεν α α νε λη η
φθη ε πι κυ ρω ων το κη η ρυ γμα πλη θε
σι τω ων σημει ει ων

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. ᾠχος Δι-Θ

Της εν το λης σα Κυ υ ρι ε πα ρη κσ
σα α ο α α θλι ος και γυ μνω θεις τη ης σης δο
ο ο ξης αι σχυ νης πε πλη η σμαι Οι οι μοι και
της τρυ φης εκ βε ε βλη μαι τσ πα ρα δει ει
σς ε ευσπλαγχνε ε λε η μο ον ε λε ε η σον
τον στε ρη θεν τα α δι και αι ως της α γα θο ο
τη το οσ της σης

Ἔτερον, ὃ ἐστὶν καὶ Θεοτοκίον.

ᾠχος Βου-Θ

Αποι κη σθε εν τες Κυ υ ρι ε πα ρα
δει σς ο το πρω ω τον δι α της ξυ υ λσ
βρω ω σε ως αν τει ση γα α γες πα α λιν δι α
Σταν ρσ και αι τσ πα α θς σς Σω τηρ και αι Θε ε ε
μς δι ο η μας ο χυ υ ρω σον την Νη στει
α αν πληρω ωσαι α γνο πρε πω ω ως και την

θει αν Ε γερ σιν προ ο σκυ νη η σαι το Πα σχα
 το σω τη η ρι ον σε Τε κσ ση ης προ σβει ει
 αϊς

Εἰς τοὺς Αἴνους.

ᾠχος Γα ϕ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω του ον
 Κυ υ υ ρι ι ι ο ον αι νει τε τον Κυ υ
 υ ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων
 νει ει ει τε αυ τον εν τοι οϊς υ ψι ι ι ι στοι οϊς
 σοι προ πει υ μνο ος τω ω Θε ε ω

Α ι νει τε α αυ του ον πα α αντες οι Αγγε ε λοι οι
 οι α α α αυ του ου αι νει ει ει ει τε α αυ τον
 πα α σαι αι αι δυ να α μει εις α αυ του σοι
 προ πει υ μνο ος τω ω Θε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον
 δο ξα αυ τη

εσ ται πα σι τοις ο ο σι οϊς αυ τσ

^{Γα} **Δ** ευ τε πα αν τα τα ε θνη γνω τε του φρι κτου μυστη
^{Πα} ρι ι ου την δυ να α μιν ^{Γα} **π** ₉ Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων
^{Πα} ο εν αρ χη Λο ο γος ε σταυ ρω θη δι η μας και ε
^{Γα} κων ε τα φη **π** ₉ και α νε στη εκ νε κρων του σω ωσαι
 τα συμ παν τα αυ το ον προ σκυ νη η σω ω μεν ^Γ ₂₂

Στίχ. β'. Αινεΐτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ αὐτοῦ· αἰνεΐτε

αὐτὸν ^u ₉ εν στε ρε ^χ ω μα τι της δυ να με ως αυ τς ^{Πα} **π** ₉

^{Γα} **Δ** ι η γη σαντο παν τα τα θαυ μα σι α οι φυ
^{Πα} λα κες σου Κυ ρι ι ε ^{Γα} **π** ₉ αλ λα το συ νε δρι ον της μα ται
 ο τη τος πλη ρω σαν δω ρων την δε ξι αν αυ των κρου
^{Πα} πτειν ε νο μι ζον την α να στα σιν σου ^{Γα} **π** ₉ ην ο κο
 σμος δο ξα α α ζει ε λε η σον η μας ^Γ ₂₂

Στίχ. γ'. Αινεΐτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεΐτε

αὐτὸν ^u ₉ κα τα το ^χ πλη θος της με γα λω ω συ νη αυ τς ^{Πα} **π** ₉

^{Γα} **X** α ρας τα παν τα πε πλη ρω ται της α να
^{Πα} στα σε ως την πει ραν ει λη φο τα ^{Γα} **π** ₉ Μα ρι α γαρ η

Μα γ δ α λ η ν η ε π ι τ ο μ ν η μ α η λ θ εν ^{u q} ευ ρ εν Α γ γε

λ ο ν ε π ι τ ο ν λ ι θ ο ν κ α θ η μ ε ν ο ν ^{u q} τ ο ι σ ι μ α τ ι ο ι σ

Π α ^{Γ α} ε ξ α σ τ ρ α π τ ο ν τ α κ α ι λ ε γ ο ο ν τ α ^{π q} τ ι ζ η τ ε ι τ ε τ ο ν ζ ω ν

τ α μ ε τ α τ ω ν ν ε κ ρ ω ν ο υ κ ε σ τ ι ν ω δ ε α λ λ ε γ η γ ε ρ

τ αι ^{u q} κ α θ ω σ ε ι π ε π ρ ο α γ ω ν εν τ η Γ α λ ι λ αι α ^{γ ρ}

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος ^{u q} α ι ν ε ι τ ε α υ τ ο ν ^χ

Π α εν ψ α λ τ η ρ ι ω κ α ι κ ι θ α α ρ α ^{π q}

^{Γ α} Ε ν τ ω φ ω τ ι σ ο υ Δ ε σ π ο τ α ο ψ ο μ ε θ α φ ω σ φ ι

λ α ν θ ρ ω π ε α ν ε σ τ η σ γ α ρ εκ τ ω ν ν ε κ ρ ω ν ^{u q} σ ω τ η ρ ι α ν

Π α τ ω γ ε ν ε ι τ ω ν α ν θ ρ ω ω π ω ν δ ω ω ρ ο υ μ ε ε ν ο σ ^{Γ α} ι ν α σε πα

σ α κ τ ι σ ι σ δ ο ξ ο λ ο γ η τ ο ν μ ο ν ο ν α ν α μ α ρ τ η τ ο ν ε

λ ε η σ ο ν η μ α σ ^{γ ρ}

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ ^{u q} α ι ν ε ι τ ε α υ τ ο ν

Π α ^χ εν χο ρ δ αι αι σ κ αι ο ρ γ α α ν ω ^{π q}

^{Γ α} Υ μ ο ν ε ω θ ι ν ο ν αι μ ρ ο φ ο ρ ο ι γ υ ν αι

κες τα δα κρου α προ σε ε φερον Κυ ρι ι ε ευ ω
 δι ασγαρ α ρω μα τα κα τε χουσαι το μνη μα σα
 κα τε λα βον το α χραντον σου σω ω μα μυ ρι ι σαι σπα
 δα ζα ρσαι Αγ γε λος κα θη με νος ε πι τον λι θον
 αυ ταις ευ ηγ γε λι σα α το τι ζη τει τε τον ζων
 τα με τα των νε κρων τον θα να τον γαρ πα
 τη σας α νε στη ως Θε ος πα ρε χων πα σι το
 με γα ε ε λε ε ος

Καὶ τὰ παρόντα Ἰδιόμελα γ' τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Πα ρ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 κυβάλοις ἀλαλαγμοῦ
 πα σα πνο η αι νε σα α α
 τω τον Κυ ρι ι ι ον
Ο ι οι μοι οι οι ο Α δαμ εν θρη νω ω κε
 κρα α γεν ο τι ο φι ις και γυ υ νη θε ι κης
 παρ ρη σι ας με ε ξω ω σαν και πα ρα δει σα ρ
 της τρου υ φης ξυ λα βρω σις η ηλ λο ο τρι

ι ι ι ι ω ω ω ω σεν ⁹ οι οι οι οι οι μοι
^{Δι} ου φε ^ο ε ε ρω ω ^{Κε} λοι οι οι πον το ο ο νει
^{Πα} ει ει δος ο πο τε βασι λευστων ε πι γει ων κτι
^{Πα Δι} σμα α των Θε ε ^Δ ς νυν αιχ μα λω το ος ω ω ω φθην υ
^ο πο μι ι ας α θε σμ ^ο συ υμ β ^ο ς ς λη ⁹ ς και
 ο πο ο τε δο ο ξαν α θα να σι ας η μ φι ε ε σμε
^ο ε ε νος ⁹ της νε κρω σε ω ω ως την ^ο δο ο ραν ^Δ ως
 θνη τος ε λε ει ει νω ω ως πε ε ε ρι φε ε ε ε
^{Κε} ρω ⁹ οι οι οι μοι οι τι να των θρη η η η η η
^ο νων ⁹ συ νε ρ γα α την ^ο ποι η η η σο ο ο ο
^{Δι} μαι ⁹ αλ λα συ φι ι λαν θρω ω πε ο εκ γης δη μι κρ
^{Πα} γη ^ο σα ας με ^Δ ευσ πλα γ χνι ι αν φο ρε ε ε ε
⁹ σας της δ ^ο λει α ας τ ^Δ ε ε ε χ θρ ^Δ α να κα λε
^{Δι} σαι αι και σω ω σον με ^Δ
^Χ ⁹ Ανάστηθι, Κύριε ό Θεός μου, ύψωθήτω ή χείρ σου ^Δ μη ε πι
^Χ ⁹ λα θη των πε νη η των σ ^ο εις τε ε ε ε λος ⁹

T ο στα δι ον των α ρε τω ων η νε ε ε
 ω ω ω κται ^{Πα} οι βϗ λο μενοι α θλη η η η η
 σαι ει σε ε ε ελ θε ε ε ε τε ^{Πα} α να ζω σα με
 νοι οι οι τον κα α λον της νη η στει ει ει α ας α
 γω ω ω να ^{Πα} οι γαρ νο μι μως α θλην τες δι
 και αι ως στε φα νϗ ϗ ϗ ϗ εν ται ^{Πα} και α να λα
 βο ο ον τες την πα νο πλι ι αν τϗ Στα αυ ρϗ ^{Πα} τω
 εχ θρω α ντι μα α χη η σο ο ο ο ο με ε ε
 ε θα ^{Πα} ως τει χος αρ ρηκ τον κα τε χον τες τη ην πι
 ι ι στιν ^{Πα} και ως θω ρα κα τη ην προ σε ευ χην ^{Πα} και
 πε ρι κε φα α λαι αι αι αν την ε ε λε η η η μο
 συ υ υ υ νην ^{Πα} αν τι μα χαι ρας την νη η στει ει ει
^{Κε} αν ^{Πα} η τι ις εκ τε ε μνει α πο καρ δι ι ι α α ας
 πα σα αν κα κι ι ι ι αν ^{Πα} ο ποι ων ταυ τα τον α
^{Πα} ^{Κε} λη θι νον κο μι ζε ται στε φα α νον ^{Πα} πα ρα τϗ παμ
 βα σι λε ε ε ε ως Χρι ι στϗ ^{Πα} εν τη η με ρα α

της κρι ι σε ως

Ἦχος Πα

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου δι η

γη σομαι παντα θαν μα α σι α α α σθ

Α δαμ τσ πα ρα δει σθ δι ω ω ω κε ε ε

ε ε ε ται τρο φης με τα λα βω ων ω ω ως πα ρη

η κο ο ο ο ος Μω σης θε ο πτης ε χρη η

μα α τι ι ι ι σε νη στει α τα ομ μα τα της

ψυ χη ης κα α θη ρα α με ε ε νος δι ο

τσ πα ρα δει ει ει σθ οι κη το ρες γε νε ε σθαι ε ε

πι ι ι πο ο θσ ς εν τες α παλ λα γω ω ω μεντης

α λυ σι τε λς τρο φης και Θε ον κα θο ραν

ε φι ε ε με ε νοι μω σα ι κως την τε ε τρα

δα της δε κα δο ο ος νη στε ευ σω ω ω ω μεν

προ σευ χη και τη δε ε η η η η η σει ει

λι κρι νω ως προ ο σκα α αρ τε ε ρσ ς εν τες κα

τευ να σω μεν της ψυ χης τα πα θη μα τα α πο
 σο βη σο μεν της σαρ κο ος τα α α οι δη η μα α α
 α τα κϛ φοι προς την α νω πο ρει α αν με
 τι ι ι ι ι ι ι ω μεν ο πϛ αι των αγ
 γε ε λω ω ω ν χο ρει ει ει αι α σι γη η η
 τοι οις φω ω ω ναις την α δι αι ρε τον α νυ μϛ
 σι τρι ι α δα κα θο ραν το α μη χα νον κα α
 αλλος και αι αι δε σπο ο τι ι ι ι ι κον ε κει α
 ξι ω σο ο ο ν η η η μας γι ε θε ς ζω
 ω ω ο ο δο τα τϛ ε πι σοι πε ποι θο ο τας συγ
 χο ρε ε ε ε ευσαι ταις των αγ γε ε λων στρα
 α τι ι ι αι ταις της τε κϛ ση ης σε ε μη η τρος
 Χρι στε ε ε πρε σβει ει ει αις και α πο στο ο ο λων και
 των μαρ τυ υ υ υ ρω ω ν και των ο σι ι ι ι ω ν

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἦχος Πα

Πα
λε ε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και Α
γι ι ω Πνε ευ μα α α τι
Ε Πα
ε φθα α σε και αι ρος η των πνευ μα τι κων
α γω ω νων α α α αρ χη η κα τα τω ων
δαι αι αι μο ο ο νων νι ι ι κη η πα νο
πλο ος εγ κρα α α α τει ει ει ει α η των Αγ
γε λων ευ προ πει α η προ ος Θε ε ο ο ον
πα αρ ρη σι ι ι ι α δι αυ τη ης γα αρ Μω
υ υ σης γε γο νε τω Κτι στη συ νο ο ο ο
μι ι ι ι ι λος και αι φω ω νην α α ο ο
ο ρα α α τω ως εν ταις α κο αι αις υ υ υ πε
δε ε ξα α α α το Κυ υ ρι ε ε δι α αυ
της α ξι ι ω ω σο ο ον και η η μας προ
σκυ νη σαι σθ τα πα α α α α θη και την α

γι α αν Α να α α α στα α α α σιν ^{Πα} ω ωςφι
λα α αν θρωω ω ω πος

Καὶ νῦν.

Ἦχος Δι - θ

Υπερ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο
το κε Παρ θε ε ε νε ^ε δι α γαρ τσ εκ σθ
σαρκω θε εν τος ^Δ ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
δαμ α να κε κληται ^ε η κα τα ρα νε νε ε κρω
ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ^ε ο θα να τος τε
θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν ^ε δι
ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ^Δ ευ λο γη τος Χρι
σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
ο ξα σοι ^Δ

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Γα ϕ

Δο ξα σοι τω δει ξαντι το φω ως Δο ξα εν υ ψι ι

στοις Θεω και επι γης ει ρη η νη εν αν θρω

ποισεν δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν

σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την

με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ

πα ντο κρα α τωρ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του

κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας

α μαρτι ι ας του κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα

τροσα μην ^{Γα} ²²

Κ^{Γα} αθ ε κα αστηνη με ρανευ λο γη σω σε και
αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω ω να ²²

και εις τον αι ω να του αι ω νος ^{Γα} ²²

Κ^{Γα} α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η
με ρα τα α αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι

η μας ^{Γα} ²²

Ε^{Γα} υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων ²² και αι νε το ον και δε δο ξα
σμε ε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω ω νας α

μην ^{Γα} ²²

Γ^{Γα} ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η
μας ²² ²² κα θα περηλ πι σαμεν ε πι σε ²²

Ε^{Γα} υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα σου ^{Γα} ²²

τὸ τρίτον.

Ε^{Γα} υ λ ο γ η τ ο ς ε ι Κ υ ρ ι ε δι δ α ξ ο ν με ^{Πα} τα δι και
ω μα τα α σου

Κ^{Γα} υ ρ ι ε κα τα φυ γ η η ε γεν ν η η θ η ς η μ ι ν
εν γε νε α και γε νε α ε γ ω ει πα Κ υ ρ ι ε ε
λε η σ ο ν με ι α σ αι τ η ν ψ υ χ η ν μ ο υ ο τ ι η μα ρ τ ο ν

σοι

Κ^{Γα} υ ρ ι ε π ρ ο ς σε κα τε ε φυ γ ο ν δι δ α ξ ο ν με τ ο υ
ποι ει ν τ ο θε λ η μα σου ο τ ι συ ει ο Θε ο ς μ ο υ

Ο^{Γα} τι πα ρ α σοι π η γ η ζ ω η η ς εν τ ω φω τι
σου ο ψ ο ο με θα φ ω ς

Π^{Γα} α ρ α τεινοντο ε λε ο ς Σου τοι ς γι νω σκου σι
ι Σε

Α^{Γα} γι ο ς ο Θε ο ς Α γι ο ς Ι σχυ ρ ο ς Α γι
ο ς α θα να τ ο ς ε λε η σ ο ν η μ α ς

Δ^{Γα} ο ξ α Πα τ ρ ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ^{Γα} αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α^{Γα} γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἄσματικόν.

Α^{Γα} α γι ο ος ο ο Θε ο ο ος **Α** α α γι ο

ο σ Ι ι σχυ υ υ υ ρο ος **Α** γι ος **Α**

θα α να α α α το ος ε λε η η σο ο ο

ο ο ν η η μα α α α α α α α σ

Σ^{Γα} η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν α

σω με ντω α να στα ντι εκ τα α φου και αρ χη γω ω

της ζω ης η η μων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον

θα να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το

με γα ε λε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ_δ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Γ_ζ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^Π_ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_ρ

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος ^Δ_δ Δι - θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου ^Δ_δ Σω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δ_δ

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου ^Δ_δ Σω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δ_δ

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπάζει.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου ^Δ_δ Σω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δ_δ

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ
σω σ ο ν η μ α ς

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σω
σ ο ν η μ α α ς

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμ' (145).

Στίχ. α'. Αἰνεῖ, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ
μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο α ν α
σ α ς ε κ ν ε κ ρ ω ν ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ θ υ ι
α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς
αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο α ν α
σ α ς ε κ ν ε κ ρ ω ν ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ θ υ ι
α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο α ν α

ζας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ι

α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εις τον αιωνα, ο Θεός σου, Σιών, εις γενεάν και γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ι

α

Δόξα Πατρι και Υιῷ και Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

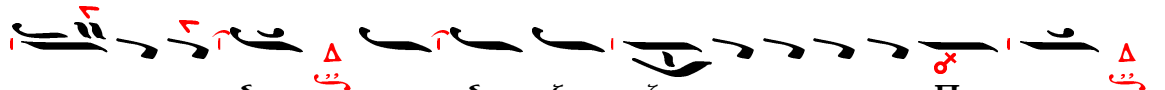
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

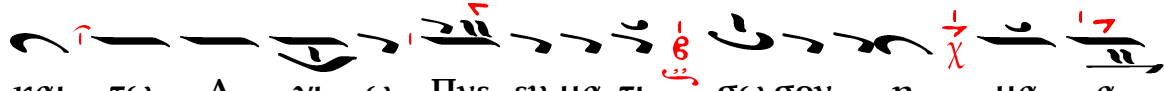
παρ θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι

 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

 ας

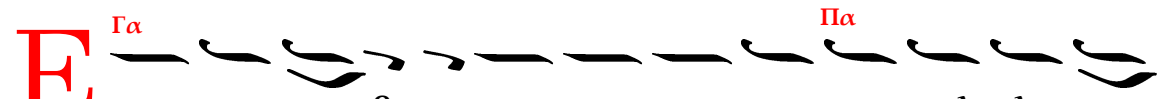
Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).
 Ἦχος Γα ϕ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

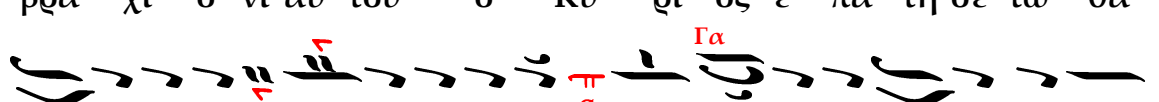
Ε^{Γα} υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γα λ λι α

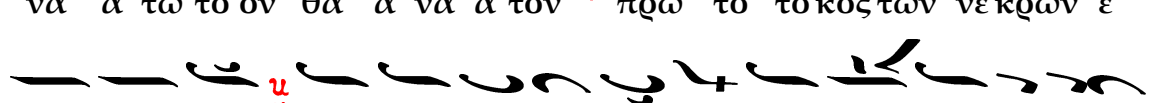
 σθω τα ε πι γει ει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν

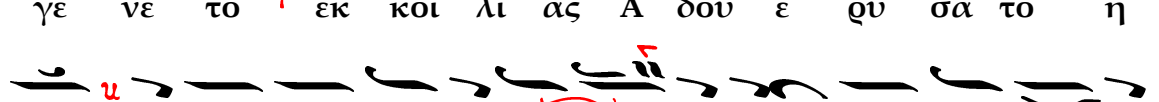
 βρα χι ο νι αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα

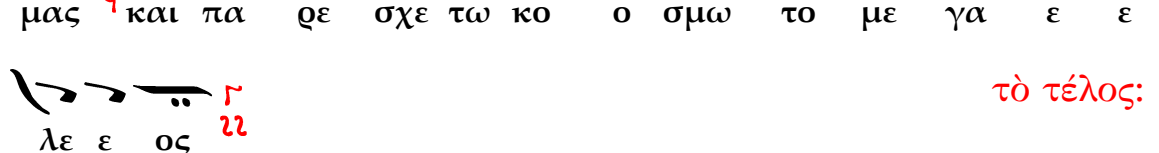
 να α τω το ον θα α να α τον ^{Γα} πρω το το κος των νε κρων ε

 γε νε το ^{Γα} εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η

 μας ^{Γα} και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε

 λε ε ος

τὸ τέλος:

και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε λε ο ο ο
 ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
 ων

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Γα ϕ

Ευ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γα λ λι α
 σθω τα ε πι γει ει α ο τι ε ποι η σε κρα τος εν
 βρα χι ο νι αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα
 να α τω το ον θα α να α τον πρω το το κος των νε κρων ε
 γε νε το εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η

 μας και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε

 λε ε ος

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανᾶ.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. ᾠχος 4 Πα ρ

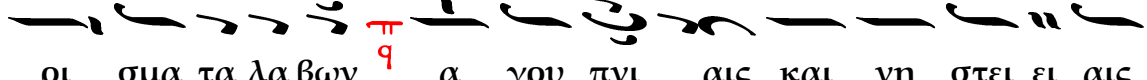
Τας του πλα νᾶ πα γι δας εκ φυ γων ι ε ρω τα

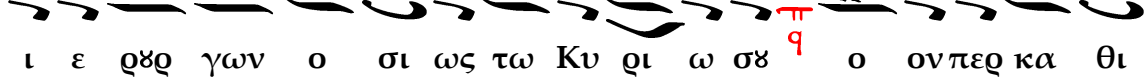
 τε α πλα νως ε πο ρευ θης δι α βι ι ς πα τη ρ η

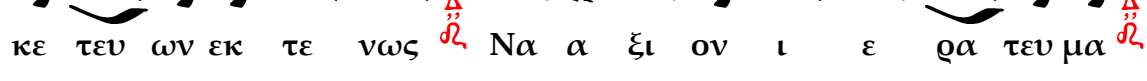
 μων Νι κο λα ε α οι δι με Πλα να ου ρα νι α χα

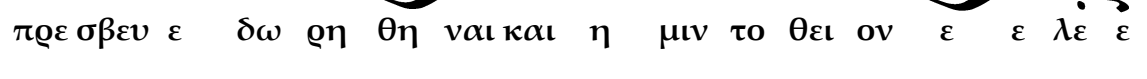
 ρι σμα τα λα βων α γου πνι αις και νη στει ει αις

 ι ε ρῶ ρ γων ο σι ως τω Κυ ρι ω σ ο ον πε ρ κα θι

 κε τευ ων εκ τε νως Να α ξι ον ι ε ρα τευ μα

 πρε σβευ ε δω ρη θη ναι και η μιν το θει ον ε ε λε ε

 ος

Ἀπολυτίκιον ἕτερον Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Θείας πίστεως. ᾠχος Γα ρ

Ηει ω Πνε ευ μα τι συγ κρο τη θεν τες δη μοσ

ω ω φθη τε τρο παι ο φο ρος Α θλο φο ο ροι Χρι
 στς 8 τεσ σα α ρα κο ον τα δι α πυ ρος γαρ και υ
 υ δα τος εν δο ξοι δο κι μα σθεν τες λαμ προ ως ε
 δο ο ξα σθη η τε αλλ αι τη σα σθε Τρι α δα την υ περ
 ου σι ον δω ρη σασ θαι η μιν το με γα ε ε
 λε ος

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Ἀναργύρων

Ἦχος Γα ρ

Α γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ
 γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
 μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
 τε η μιν

Κοντάκιον τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Αὐτόμελον.

Ἦχος Βου

Τ ης σο φι ας ο δη γε φρο νη σε ως χο ρη
 γε των α φρο νων παι δευ τα και πτω χων υ πε

ρα σπι στα στη ρι ξον συ νε τι σον την καρ δι αν μϛ
 Δε ε σπο τα Συ δι δϛ μοι λο γον ο του Πα
 τρος Λο ο ο ο ο ο γος ι δου γαρ τα χει λη
 μου ου μη κω λυ σω εν τω κρα α ζειν Σοι ε
 λε η μων ε λε η σον με τον πα ρα πε σο
 ο ο ον τα α α

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Ϟ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
 α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
 σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ρα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα

α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τοῦ Τριωδίου (Κυριακῆς τῆς Τυροφάγου).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς.

(Ῥωμ. ιγ' 11-14, ιδ' 1-4).

Ὁ ἀναγνώστης: Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ.δ'.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εὐξασθε, καὶ ἀπόδοτε, Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Ε εὐ ξασ θε και α πο δο τε Κυ ρι ω τω Θε
ω η ημων

Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός
εν τω Ισ ρα ηλ

με ε γα το ο νο μα αυ τσ

Ε εὐ ξασ θε και α πο δο τε Κυ ρι ω τω Θε
ω η ημων

Ἐγεννήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ
και το κα τοι κη

τη ρι ον αυ τσ εν Σι ων

Ε εὐ ξασ θε και α πο δο τε Κυ ρι ω τω Θε
ω η μω ω ω ν

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία, ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νῦξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός· ὡς ἐν ἡμέρᾳ

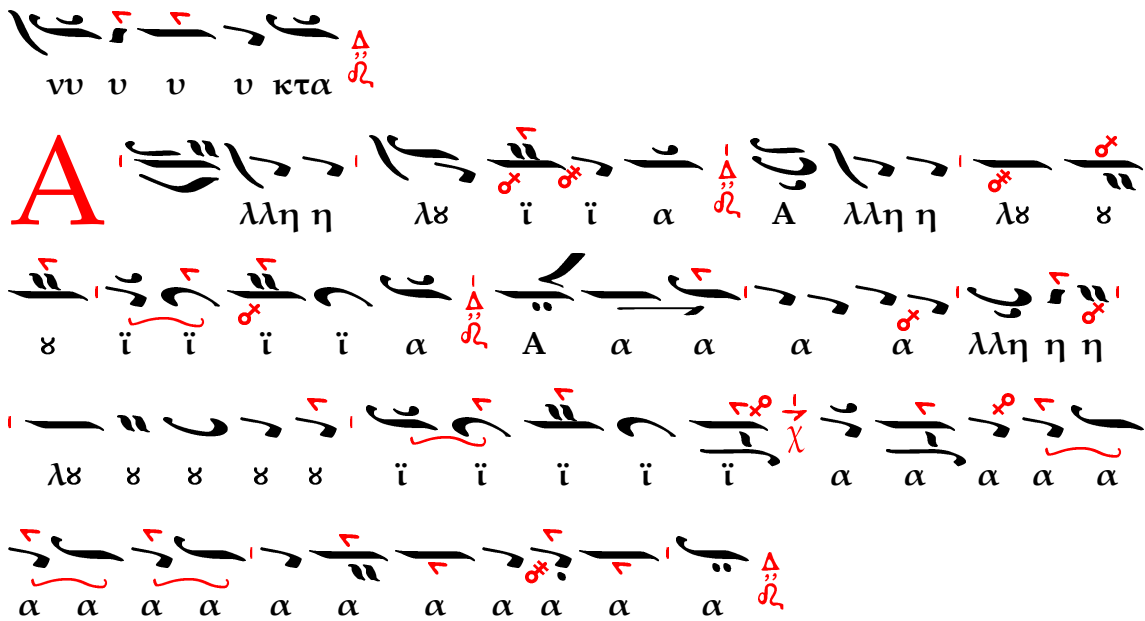
εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ, ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιῆσθε εἰς ἐπιθυμίας. Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. Ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα· ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. Ὁ ἐσθίων, τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενεῖτω· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; Τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει, ἢ πίπτει· σταθήσεται δέ· δυνατὸς γὰρ ἐστὶν ὁ Θεός, στήσαι αὐτόν.

Ἀλληλούϊα. ᾠχος δ'. (Ψαλμὸς 146).

ᾠχος Δι

A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α Δι A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Δι A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Δι
Χ A γα θον το ε ξο μο λο γει σθαι τω Κυ ρι
 ω και ψαλ λειν τω ο νο μα τι σϑ Υ υ υ υ
 ψι ι ι ι στε Δι

A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α Δι A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Δι A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Δι
Χ Tϑ α να γγε λειν το πρω ι το ε λε ος
 σϑ και την α ληθει αν σϑ κα α τα α α

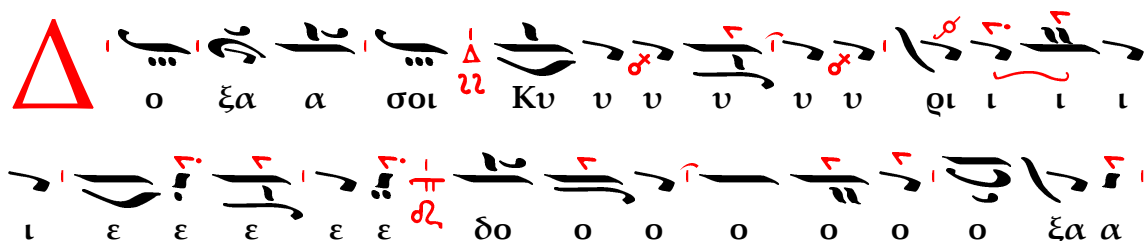
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Τυρινῆς (Ματθ. στ' 14-21).

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐὰν ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος· ἐὰν δὲ μὴ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατήρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὡσπερ οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποί, ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν. σὺ δὲ νηστεύων ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι, ὅπως μὴ φανῆς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων ἀλλὰ τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σῆς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσιν καὶ κλέπτουσιν· θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σῆς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν· ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρός ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδία ὑμῶν.

Ἦχος ἰὺ Δι. ς

σοι οι οι οι

Πέτρον Λαμπαδαρίου, Χερουβικόν τῆς ἑβδομάδος,
 ἐξηγήσις Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Γα ρ

ν-Γ' ρ-ζ

Ο Γα
 ι τα Χε ε ε ε ε ε ε ε ρϑ
 Πα ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ Χε ε
 Γα Πα
 ρϑ ϑ βι ι ρι ι ι ι ι μ ρ μ υ υ υ υ υ υ
 Νη
 στι ι ι ι χι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι
 Γα Δι
 κω ω ω ϑ ϑ ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι
 Γα
 ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ει κο νι ι ι ζον τε ε λε ε ε ε ες ρ
 Νη
 ϕ και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ραι αι
 Πα Μ
 αι τη η η η η η η η η η η η η ζω ω ω
 Γα Νη Γα
 ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ποι οι ω ω ρω ω ω ρ
 Ζω ϕ
 Τρι α α α α α α α α α α α δι ρ
 Δι
 το ο ο ο οον τρι ι ι ι ι ι σα α α α α
 Γα Νη Γα
 α α α α α γι ι τον τρισα γι ι ο ο ρο ο

ον υ υ υ υ υ υ μνο ο ο ο ον προ

σα α α α α δο ο ον τε λιε ε ε ε ες

πα α α σα α αν τη η ην βι ι ω ω τι ι

ι ι ι ι ι ι βι ω ω τι κη η η η η

η η ην α πο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε

θα α α α α α α α α με ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι με ε ρι μνα α ρα α α α α

Ω ς τον Βα α α α α α σι ι ι ι λε

ε ε ε λιε ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε

α ρα α α τον βα σι ι λε τε τε

τε τε ε ε τε ε ε τε ε ε ρι ρεμ τε

ρε ε ρι ρε ρι ρι ρι ρε ρι ρε ρι

ρι ι ρι ρε ρι ρε ε ρι ρε ε ρι ρε ε ρι

ρι ρι ρε ρε ρεμ των ο λων υ πο δε

ξο ο ο ο ο με ε νοι ρι ο ι ο ι ο ι ο ι

T αἰς α γγε ε λι ι α γγε λι και αι αι αι αι
 αι αις α ο ρα α α α α α τως δο ρυ φο
 ρϑ ϑ ϑ ϑ ϑ με ε ε νον τα α α α α
 ξε ε σι ι η ι ιν Α λλη λϑ ϑ ι α α α
 α α α α α α α α α α α

*ἐκ τοῦ ἀργοῦ Χερουβ. τοῦ Πέτρου Λαμπαδαρίου. βλ. Πανδέκτη σσ. 88 - 89.

Ἐξηγήθη σήμερον κγ' Ἰουλίου , βια' , ἐκ χφ. δοθέντος μοι παρὰ Νικολάου Μάννη.

I.A.

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, Ἦχος Γα ρ

K υ ρι ε Ε λε ε η σον

K υ ρι ε Ε λε ε η σον

K υ ρι ε Ε λε ε η η σον

K υ ρι ε Ε λε η σον

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα σχϑ Κυ υ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α α σχϑ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι Κυ ρι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι ι σϑ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ε ευ

μα Τρι α δα ο μο ϑ ϑ σι ο ον και α

χω ω ρι ι ι στον

Α γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υς μϑ

Κυ ρι ος στε ρε ω μα μϑ και κα τα φυ γη η μϑ ϑ και

ου υ στη η ης μϑ K.Γ.

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου

Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
 καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
 δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
 τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
 τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
 συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
 προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
 Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
 Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι
 αν αι νε σε ως
Κ αι με τα τσ πνευ μα το ο ος ος
Ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον
Α αξι ο ον και αι δι και αι αι ον
Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σαβ
 βα ωθ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη της
 δο ο ο ξη ης ος Ω σαν να εν τοις υ
 ψι ι ι σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με
 νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς Ω σαν
 να α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοις

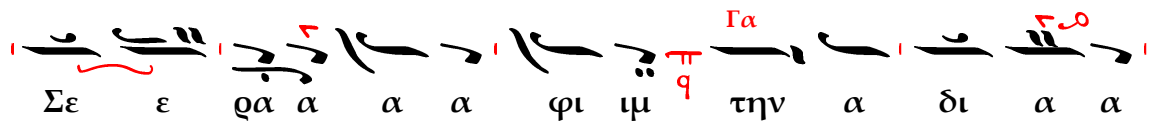
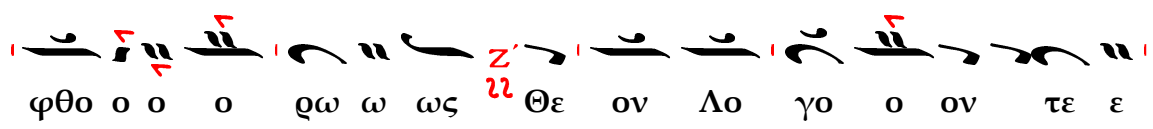
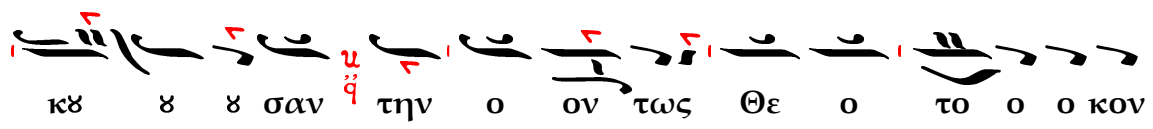
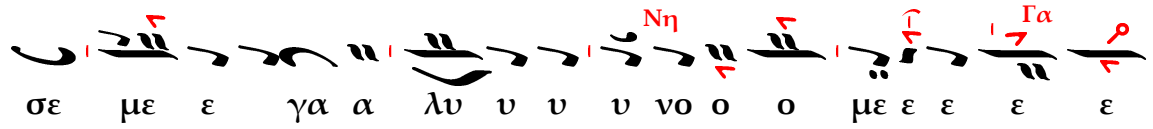

A α α α μη η η η ην
A μη η η η η η η η ην
Σ ε ε ε υ μν ς ς ς ς μεν σε Ευ λο
 γϑ ς ς με ε ε εν σοι ευ χα ρι ς ς με εν
 Κυ υ ρι ε και δε ο με θα α α σα ς
 ο Θε ο ος η η η μων

Ἐτονίσθησαν τῇ κε' Ἰουνίου ,αθήν' ἐν Καφενείῳ «Λιστόν» τῆς Κερκύρας.

I.A.

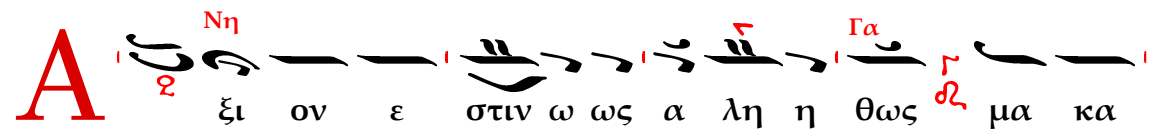
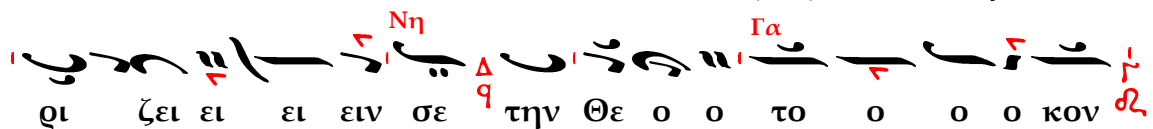
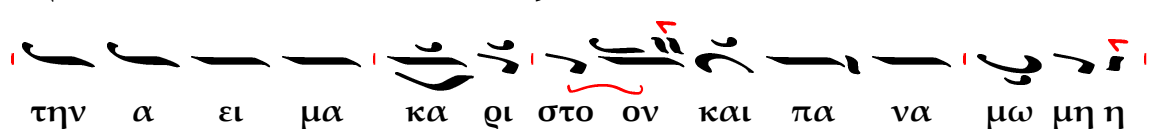

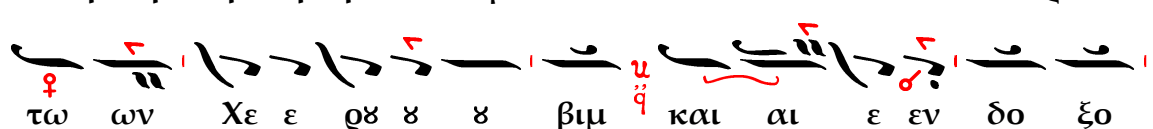

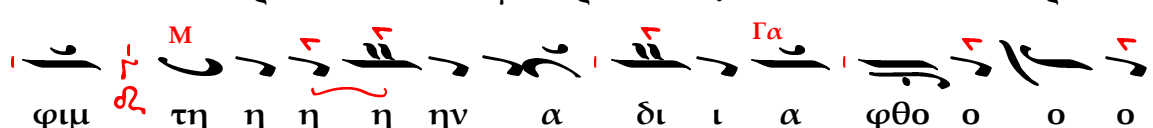

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου ἦχος γ'. Γα

A ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως μα κα ρι
 ζειν σε την Θε ο το ο ο ο ο ο ο κο ον την
 α ει μα κα ρι ι στο ον και πα α να α μω
 μη η το ον και μη τε ρα α τϑ ς Θε ς ς ς η η
 η η μω ων την τι ι μι ι ω τε ε ε ε ραν
 τω ων Χε ε ρϑ ς ς βι ιμ και εν δο ξο
 τε ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι ι τω ως τω ων

 Σε ε ρα α α α φι μι την α δι α α

 φθο ο ο ο ρω ω ως Θε ον Λο γο ο ον τε ε

 κϛ ϝ ϝ σαν την ο ον τως Θε ο το ο ο κον

 σε με ε γα α λυ υ υ υ νο ο ο με ε ε ε ε

 ε ε ε εν

ΜΟΥΣΙΚΗ ΠΑΝΔΕΚΤΗ

Θεοδώρου Φωκαέως, ἦχος ἰβ' Γα

A ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως μα κα

 ρι ζει ει ει ει εν σε την Θε ο ο το ο ο ο κον

 την α ει μα κα ρι στο ον και πα να μω μη η

 το ον και μη τε ρα τϛ Θε ε ϝ ϝ η η μων

 τη η η η ην τι μι ι ω τε ε ε ε ραν

 τω ων Χε ε ρϛ ϝ ϝ βιμ και αι ε εν δο ξο

 τε ε ε ρα αν α συγ κρι ι τως τω ων Σε ε ρα α

 φιμ τη η η η ην α δι ι α φθο ο ο ο

 ο ο ρως Θε ο ο ον Λο ο γο ο ον τε

 κϛ ϝ ϝ σα α αν την ον τως Θε ο ο το

ο ο ο ο κο ο ον σε με γα α λυ νο ο ο
 με ε ε εν

ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ

Ἄξιον ἔσι, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, Ἦχος Γα ρ

A ξι ι ον ε ε σιν ω ως α λη η θω ω
 ω ω ως μα κα α ρι ι ζει ειν σε ε
 ε ε τη ην Θε ε ο το ο ο κον την α α
 ει μα α κα α α ρι ι ι ι σο ον και
 Πα να α μω ω μη η το ο ο ον και μη
 η τε ε ε ε ρα α τθ Θε ς ς ς η η η
 μων την τι ι μι ω ω τε ε ε ραν τω ων
 Χε ρβ βι ι ι μι και ε εν δο ξο ο
 τε ε ε ε ε ρα α αν α συ υγ κρι ι ι ι τω ω
 ω ως τω ων Σε ρα α φιμ την α δι α
 α φθο ο ο ρως Θε ο ο ο ο ον Λο ο ο ο
 γο ον τε κς ς ς σαν την ο ο ον τω ω ωως

^{Γα}
 Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο κον ^Ν σε ε ε
^{Νη}
 με γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο ^Χ με ε
^{Γα}
 ε ε ε εν ^Ν

Ἐτονίσθη κε' Ἰουνίου ,αθή' ἐν τῷ ἀεροδρομίῳ Κερκύρας.
 I.A.

Ἄξιόν ἐστιν. Πέτρου Ἀγιοταφίτου.

Ἦχος ἰ̇ Γα ϕ

^{Νη} **A** [♂] ^{Γα}
 ξι ι ο ον ε στι ι ι ιν ω ω ω
[♀] ^{Πα}
 ω ως α λη η η θω ω ως ^{υ̇} μα κα ρι ι ζειν
^Π ⁹
 σε ε τη ην Θε ε ο το ο ο ο κον
^{Νη} ^{Γα} [♂]
 την α α ει ει μα κα α α ρι στον και πα να
^{Πα} ^{υ̇}
 μω ω ω ω μη η το ο ον και μη τε ε
^Π ⁹
 ρα α τθ Θε ε ς ς ς ς ς η η η η μων
^{Νη} ^{Γα} ^{Κε} [♂] ^{υ̇}
 την τι ι μι ι ω τε ε ε ε ραν τω ων Χε
^{Πα} ^{υ̇} ^{Γα} ^{υ̇}
 ε ρθ ς ς βιμ και εν δο ξο τε ε ε ραν α συγ
^{Πα} ^{υ̇}
 κρι ι ι ι τως τω ων Σε ε ε ε ε ρα α α
^{Νη} ^{Γα} ^Π ⁹ ^{υ̇}
 α φιμ την α α δι ι α φθο ο ο ο ρως Θε ον

^{Κε} Λο ο ο ο γο ον τε ε ε κϝ ϝ ϝ σαν ^{υ ρ} την
^{Δι} ον τως Θε ο ο το ο ο κο ον σε με γα α λυ
 υ υ υ υ νο ο ο ^χ με ε ε εν ^{Γα} ^ρ ^ρ

Κοινωνικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ἰβ' Γα ρ

(^ν - ^{Δ'} / ^ρ - ^ρ)

^{Γα} **A** ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι ^{Δ ρ} αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι ^{υ ρ} αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ^{υ ρ} αι αι αι αι ^ρ
 αι αι αι αι αι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι
 χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι ^ρ αι ^α ναι ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ^{Πα} χει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ^{Νη} ει ει ^{Γα} ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ^{υ ρ} χει ^{υ ρ}
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ^{υ ρ} ει ει ^ρ

Νη
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ων εκ τω ω ων ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

Γα
ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

Γα
χς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ρα α α α α α α α α α α α α α α

α εκ των ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

Α
λιε ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

τε? λιε ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

λιε ε ε λιε ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

λιε ς ς ς Αλ λη λς ς ι ι ι α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ υ υ υ υ
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως ος Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν ος ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων ος με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην ος
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι υ ευ λο γη με

νὸν ^Δ ἀπο τὸ νῦν καὶ ἐὼς τὸ αἰὼ ὦ νος ^θ (δὶς)

Tὸ ὄνομα Κυρίου ἡ εὐλογία

μὲ ἐ ἐ ἐ ἐ νο ο ο ον ^Ζ ἀπο τὸ νῦν καὶ ἐὼς

τὸ αἰὼ ὦ νο ο ος ^Δ